

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
בראשית	ירושלים 17:29 יבנה 17:47 מצפה רמון 17:42	ירושלים 18:40 יבנה 18:42 מצפה רמון 18:43	121	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

המדרש אומר: "ויהי ערב-אלו מעשיהם של רשעים. ויהי בוקר-אלו מעשיהם של צדיקים, יום אחד" (בראשית רבה ג,ח). כך פירש הרבי מקוזמיר את המדרש:מה המרחק בין אדם טוב לרע? יום אחד! גם אדם רע רוצה להיות טוב אך הוא אומר: "תן לי להנות היום מהחיים, מחר אהיה טוב", אבל הצדיק רוצה להיות טוב כבר היום. זה דבר גדול. התורה מלמדת בעצם שההבדל בין צדיק לרשע הוא רק יום אחד! (רבי שלמה קרליבך זצ"ל). אוהב אתכם! שבת שלום :-)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

סה) ואין להקשות לפי"ז: א"כ, למה אסור לחלוק על הראשונים בתורת הנגלה? הענין הוא, כי במה ששייך, להשלמת חלק המעשי מהמצות, הוא להיפך, שהראשונים, נשלמו בהם יותר מהאחרונים. והוא משום, שבחינת המעשה, נמשכת מהכלים הקדושים של הספירות, וסודות התורה וטעמי המצוה, נמשכים מהאורות שבספירות. וכבר ידעת, שיש "ערך הפוך מהכלים להאורות", שבכלים, העליונים נגדלים מתחילה, כנ"ל אות ס"ב. וע"כ נשלמו הראשונים, בחלק המעשה, יותר מהאחרונים. משא"כ באורות, שהתחתונים נכנסים מתחילה. וע"כ נשלמים בהם התחתונים, יותר מהראשונים. והבן היטב.

סו) ודע, שבכל דבר יש פנימיות וחיצוניות, ובכללות העולם - נחשבים ישראל, זרע אברהם יצחק ויעקב, לפנימיות העולם, וע' אומות, נחשבים לחיצוניות העולם. וכן בישראל עצמם - יש פנימיות, שהם עובדי השי"ת השלמים, וכן יש חיצוניות, שאינם מתמסרים לעבודת השי"ת. וכן באומות העולם עצמם - יש פנימיות, שהם חסידי אומות העולם, ויש חיצוניות, שהם הגסים והמזיקים שבהם וכדומה. וכן בעובדי השי"ת, שבבני ישראל - יש פנימיות, שהם, הזוכים להבין נשמת פנימיות התורה וסודותיה, וחיצוניות, שהם אותם, שאינם עוסקים, אלא בחלק המעשה שבתורה. וכן בכל אדם מישראל - יש בו פנימיות, שהיא בחינת "ישראל" שבו, שה"ס הנקודה שבלב, וחיצוניות, שהיא בחינת "אזה"ע" שבו, שהוא הגוף עצמו. אלא, שאפילו בחינת "אזה"ע" שבו, נחשבים בו, כמו "גרים". כי להיותם דבוקים על הפנימיות, הם דומים לגרי צדק מאומות העולם, שבאו והתדבקו בכלל ישראל.

סז) ובהיות האדם מישראל, מגביר ומכבד את בחינת פנימיותו, שהיא בחינת "ישראל" שבו, על חיצוניותו, שהיא בחינת "אזה"ע" שבו. דהיינו, שנותן רוב טרחתו ויגיעתו, להגדיל ולהעלות בחינת פנימיות שבו, לתועלת נפשו, וטרחת מועטת, בשיעור המוכרח, הוא נותן לקיום בחינת "אזה"ע" שבו, דהיינו לצרכי הגוף. דהיינו, כמ"ש (אבות, פ"א): "עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי", הנה אז, גורם במעשיו, גם בפו"ח דכללות העולם, שבני ישראל עולים בשלמותם מעלה מעלה, ואזה"ע, שהם החיצוניות שבכללות, יכירו ויחשיבו את ערך בני ישראל. ואם ח"ו להיפך, שהאדם הפרטי מישראל, מגביר ומחשיב את בחינת חיצוניותו, שהיא בחינת "אזה"ע" שבו, על בחינת "ישראל" שבו, וכמ"ש (דברים, כ"ח): "הגר, אשר בקרבך", דהיינו החיצוניות שבו, "יעלה עליך מעלה מעלה, ואתה, בעצמך", דהיינו הפנימיות, שהיא בחינת "ישראל" שבך, "תרד מטה מטה". אז גורם במעשיו, שגם החיצוניות שבכללות העולם, שהם אזה"ע, עולים מעלה מעלה, ומתגברים על ישראל, ומשפילים אותם עד לעפר. ובני ישראל, שהם הפנימיות שבעולם, ירדו מטה מטה ח"ו.

סח) ואל תתמה על זה, שאדם פרטי, יגרום במעשיו, מעלה או ירדה לכל העולם. כי זהו "חוק ולא יעבור", אשר הכלל והפרט שוים, כב' טפות מים. וכל שנוהג בכלל כולו, נוהג גם בפרט. ואדרבה, הפרטים עושים כל מה שבכלל כולו. כי לא יתגלה הכלל, אלא לאחר גילוי הפרטים שבו, ולפי מדתם ואיכותם של הפרטים. וודאי, שמעשה הפרט, לפי ערכו, מוריד או מעלה, את הכלל כולו. ובזה יתבאר לך, מה שאיתא בזוהר, שמתוך העסק, בספר הזוהר ובחכמת האמת, יזכו לצאת מתוך הגלות, לגאולה שלימה (תיקונים, סוף תקון ו'). שלכאורה, מה ענין לימוד הזוהר, לגאולתם של ישראל מבין האומות?

סט) ובהמבואר מובן היטב, כי גם התורה, יש בה פו"ח, כמו כללות העולם כולו. ולפיכך, גם העוסק בתורה, יש לו אלו ב' המדרגות. ובהיותו, מגביר טרחתו בפנימיות התורה וסודותיה - נמצא גורם בשיעור הזה, שמעלת פנימיות העולם, שהם ישראל, תעלה מעלה מעלה, על חיצוניות העולם, שהם אזה"ע. וכל האומות, יודו ויכירו, בשבחם של ישראל עליהם. עד שיקוים הכתוב (ישעיה, י"ד):

"ולקחום עמים, והביאום אל מקומם, והתנחלום בית ישראל על אדמת ה'". וכמו כן הכתוב (ישעיה, מ"ט): "כה אמר ה' אלקים, הנה אשא אל גויים ידי, ואל עמים ארים נסי, והביאו בניך בחוצן, ובנותיך על כתף תנשאנה". אבל אם ח"ו להיפך, שהאדם מישראל, משפיל מעלת פנימיות התורה וסודותיה, הדנה בדרכי נשמותינו ומדרגותיה, וכן בחלק השכל וטעמי מצוה, כלפי מעלת חיצוניות התורה, הדנה בחלק המעשה בלבד. ואפילו, אם עוסק פעם בפנימיות התורה, הריהו מקציב לה, שעה מועטת מזמנו, בשעה שלא יום ולא לילה, כמו שהיתה ח"ו, דבר שאין צורך בו - הוא נמצא גורם בזה, להשפיל ולהוריד מטה מטה, את פנימיות העולם, שהם בני ישראל, ולהגביר את חיצוניות העולם עליהם, שהם אוה"ע. וישפילו ויבזו את בני ישראל, ויחשיבו את ישראל, כמו שהיו דבר מיותר בעולם, ואין לעולם חפץ בהם ח"ו. ולא עוד, אלא גורמים בזה, שאפילו החיצוניות שבאוה"ע, מתגברת על פנימיות שלהן עצמן. כי הגרועים שבאוה"ע, שהם המזיקים ומחריבי העולם, מתגברים ועולים מעלה על הפנימיות שלהם, שהם חסידי אומה"ע. ואז, הם עושים כל החורבנות והשחיתות האיומים, שבני דורנו היו עדי ראייה להם, השם ישמרנו מכאן ואילך. הרי לעיניך, שגאולת ישראל וכל מעלת ישראל, תלוי בלימוד הזוהר ובפנימיות התורה. ולהיפך, כל החורבנות וכל ירידתם של בני ישראל, הם מחמת שעזבו את פנימיות התורה, והשפילו מעלתה מטה מטה, ועשו אותה, כמו שהיתה ח"ו דבר, שאין צורך בו כלל.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בראשית דף ל"ח ע"א.

תפא) אר"י בר דרין דאשתכללו משת כלחו צדיקי וחסידי: אר"י כל הדורות שנשתכללו ובאו משת היו כולם צדיקים וחסידים. לבתר אתפשטו ואולידו ואוליפו אומנותא דעלמא לשצאה ברומחין וסייפין, אחר כך נתפשטו בעולם והולידו בנים ולמדו אומנות העולם להשמיד עם רמחים וחרבות כלומר שחיו על חרבם. עד דאתא נח ואתקין לון תקנא דעלמא ולמפלח ולאתקנא ארעא. עד שבא נח ותקן להם תקין העולם ולעבוד ולתקן האדמה דהא בקדמיתא לא הוו זרעין וחצדין לבתר אצמריכו להאי דכתיב עוד כל

ימי הארץ וגו' כי בתחילה לא היו זורעים וחורשים כי חיו על חרבם אלא אח"כ נצרכו לזה כמ"ש עוד כל ימי הארץ וגו' הרי שהיה אז נוהג בעולם זרע וקציר.

ר' אלעזר אומר זמין קב"ה לתקנא עלמא ולאתקנא רוחא בבני נשא בנין דיורכון יומין לעלמין: רא"א עתיד הקב"ה לתקן העולם ולתקן את רוח החיים בבני אדם באופן שיאריכו ימים לעולם. הה"ד כי כימי העץ ימי עמי וגו' וכתיב בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעת מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי פי ה' דבר.

אביעה חידות מני קדם

ספר יהושע:

חידון לפרשת "יהושע" (יהושע פרקים א-ו, א) מקבילה ל-בראשית על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

- א. את מה גשאו הכהגים, כשבתוך הירדן היו עומדים?
- ב. לאן באו שני המרגלים, שיהושע שלח מן השטים?
- ג. איפה היו ערוכות הפשתים, ששם החביאה רחב את המרגלים?
- ד. לאן יצאו הרודפים, לנסות להשיג את המרגלים?
- ה. לאן אמרה רחב למרגלים, שאליהם ללכת לשלשה ימים?
- ו. מה צוה ה' את יהושע, שיעסוק בספר יומם ולילה?

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעיייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי יצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזכר בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום